

Беседа Владике Артемија на монашењу уочи Благовести 2019. године у манастиру Светог Николаја Мирликијског у Лозници код Чачка

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Како је велика милост Божија, браћо и сестре, према роду људскоме, према нама грешнима и ништавнима. Ево данас уочи празника Благовести, празника који је почетак нашега спасења, јер је на данашњи празник Благовести, архангел Гаврило објавио Светој Богородици прерадосну вест да ће родити Сина Божијега Исуса, то јест, Спаситеља рода људскога. И Она примивши ту вест рече: *"Ево слушкиње Господње."* И та радосна вест учинила је невиђено чудо међу свим народима по целој земаљској кугли. Та радосна вест о доласку Бога у свет, о рађању Бога од Свете Дјеве Богородице и да има људима живота вечнога. То је заиста радосна вест која се никада ни од кога није чула на овој планети Божијој.

Али данас ми овде сабрани, вечерас, на овоме дивном богослужењу у част Свете Богородице имали смо још један радосан, не вест, него догађај који смо посматрали својим очима и слушали својим ушима. Вечерас, уочи овога великога празника, ево две слушкиње Господње примиле су свети анђелски лик на себе. Постале су монахиње. Што значи слушкиње Божије, слушкиње Господње. Оставиле су свет и све што су имале и што је у свету и што је свет могао да понуди младим људима. А шта им нуди данас, сви знамо. Не нуди благу вест о рођењу Бога на земљи, него нуде разне друге ствари - све отров до отрова који убија душе људске. А ето, и међу таквима

данас има оних који су чули глас Господа: *"Ко хоће замном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој и иде замном."* И ове две душе, две монахиње: мати Јустина и мати Текла, чувши ту реч Божију, примиле су од срца својег и кренуле за Господом носећи свој крст животни и примајући крст Господњи, данас, на своје груди и у своје руке да би ишле путем за Господом. То је заиста у 21. веку велика милост Божија и велико чудо Божије да и у томе, у оваквом стању, у оваквом народу, у оваквом веку постоје душе које се одазивају на позив Господњи.

Ето, и ми смо вечерас чули шта су ове две сестре обећале Богу. Чули сте и разумели да њихови завети нису нимало лаки. Зато су и оне одговарале са смирењем као што доликује монаштву. Нису говориле *"добро"*, *"хоћу"*, *"могу"* и слично, него: *"Да, али с Божјом помоћи"*, јер су свесне својих слабости, својих немоћи, искушења која ће и даље пред њих враг постављати. Знали су по речи Господњој да без Њега не можемо чинити ништа. И зато, оне су тако примиле те завете монашке на себе и треба сада, као што је, чули сте у молитви је речено, да се труде да их остваре у своме животу, јер када дође Господ, да суди живима и мртвима, узвратиће и нама и њима по ономе, не што су обећале и изјавиле, него по ономе шта су од обећаног испуниле и одржале.

Данас смо добили још две сестре у овој светој обитељи, још две молитвенице, не само за себе, не само за сестринство овога манастира, него и за све нас, за цео наш многогрешни род српски. Оне ће се Богу молити за све нас, али имајући у виду тежину завета који су примиле и ми смо дужни да се молимо за њих - да их Господ укрепи, да им дарује благодат Своју, да их води руком Својом и да их на крају уведе у Царство Своје

Небеско, тамо где сви светитељи Божји и сви преподобни угодници Божији славе Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова. Амин.

Нека је срећан данашњи дан и овај празник и ово свето место и нека је срећан сутрашњи празник на коме, надам се, да ће те многи овде бити.